

De ce este necesar să spunem „La început Dumnezeu a creat cerul și pământul”?



„La început Dumnezeu a creat cerul și pământul.”

Nu mă mai opresc din admirație la acest gând. Ce să spun mai întâi? Să demonstrez vanitatea neamurilor? Să laud adevărul credinței noastre?

Filozofii din Grecia au încercat foarte mult să explice natura și niciunul dintre sistemele lor nu a rămas ferm și neclintit. Sunt suficiente pentru a se distruge unul pe celălalt. Cei care erau prea ignorați pentru a se ridica la o cunoaștere a lui Dumnezeu nu puteau permite ca o cauză inteligentă să guverneze nașterea universului – o eroare de bază care îi prinde în consecințe triste.

Unii au căzut din nou pe principiile materiale și au atribuit originea universului elementelor lumii. Alții și-au imaginat că atomii, și corpurile, moleculele și celulele

invizibile, se unesc pentru a forma natura lumii vizibile.

Se datorează faptului că nu știau să spună: „La început, Dumnezeu a creat cerul și pământul.” Înnebuniți de ateismul lor inerent, ei au crezut că nimic nu guverna și nu stăpânea universul și că totul a fost dat la întâmplare.

Dacă vom merge pe o planetă străină și vom vedea acolo un ceas care funcționează impecabil, ce vom spune? Că originea sa a fost consecința unei întâmplări arbitrare? Desigur, ne vom da seama că o inteligență superioară a l-a făcut. Atunci de ce atribuim originea omului care este mult mai superior decât un ceas, întâmplării?

Pentru a ne feri de această eroare, scriitorul cărții Facerii, încă din primele cuvinte, ne luminează înțelegerea cu numele lui Dumnezeu: „La început a creat Dumnezeu”.

Bazat pe Sfântul Vasile cel Mare

În fotografie, doi călugări din Vatoped pe potecile Muntelui Athos

— ro.asceticexperience.com